

[Duborg.]

der og sikkert ogsaa Modstand fra visse Sider her i Tinget. Man er mest tilbøjelig til at tro, at det vil gaa saadan, at Statens Skovarealer vil vokse i de kommende Aar, endda stærkt. Jeg har derfor ønsket at fremdrage dette Forhold her, og jeg vil meget henstille til den højtærede Landbrugsminister at tage hele dette Spørgsmaal op til en alvorlig Overvejelse.

Finansministeren (Bramsnæs): Landbrugsministeren har ikke kunnet være til Stede her, og jeg vil derfor sige, at vi gerne skal tage de rejste Spørgsmaal op til Under søgelse og Overvejelse, men at jeg paa dette Tidspunkt og paa dette Punkt af Forhandlingerne naturligvis ikke kan komme ind paa en nærmere Udtalelse om, hvilken Stilling Staten vil tage dertil. Naar det nævnes, at de private Skoves Værdi ligger væsentlig under Vurderingen, maa jeg maaske dog gøre opmærksom paa, at det ikke er længe siden, at Staten har faaet et Tilbud om at købe et større Parti private Skove, som laa forskellige Steder i Landet, og at Tilbudsprisen laa 30 pCt. over Ejendomsskyldvurderingen.

Raunkjær: Jeg har bedt om Ordet for at gøre en Bemærkning angaaende Samraadet under Nr. 31, som Ordføreren for Udvalget nævnte, og som ogsaa blev omtalt af det ærede Medlem Hr. Pinholt, der gjorde opmærksom paa, at Anledningen til Samraadet var et Andragende, som de ærede Medlemmer Hr. Holdgaard, Hr. Larsen (Bjerre), Hr. A. C. D. Petersen og jeg havde indbragt den 29. November her i Folketinget. Dette Andragende fremkom fra Foreningen af danske Landbrugsblade, men Foranledningen til at føre Andragendet frem var gentagne Henvendelser navnlig fra Medlemmer af Foreningen, fra Husmandsblade i Jylland og paa Sjælland, og for øvrigt ogsaa andre Medlemmer af Foreningen af danske Landbrugsblade. Andragendet gik ud paa at faa genoprettet den takstmæssige Ligestilling, der indtil 1. Januar 1919 var mellem Aviser, Ugeblade og Tidsskrifter. Indtil 1919 fandt man, at Postvæsenets Takstpolitik overfor disse forskellige Typer af Blade maatte være den samme; uden Hensyn til disse Blades Karakter og til, at nogle, Aviserne, kom hver Dag, medens Ugeblade og Tidsskrifter kom en Gang ugentlig, en Gang maanedlig eller sjældnere, maatte Postvæsenets Takstpolitik være den samme overfor disse Blade. Men fra 1. Januar

1919 ændredes ved Behandlingen her i Rigsdagen denne Ligestilling, saaledes at de Takstændringer, der blev gennemført, efter dette Tidspunkt kom til at give Ugeblade og Tidsskrifter en forholdsvis større Forhøjelse end den, man fandt det nødvendigt at paalægge Dagbladene. Det vil fremgaa blot af et enkelt Eksempel, som jeg gerne vil fremføre her for at vise, hvorledes Forandringen faktisk kom til at virke. Jeg nævner som Eksempel, at for et Blad, der udkommer en Gang om Maanednen, og som har en Vægt indtil 35 Gram, betaltes Omdelingen af 12 000 Eksemplarer i 1914 med 960 Kr. aarlig, medens der nu maa betales 5 280 Kr. Det er jo en Forhøjelse, der forslaar noget, og det er jo klart, at dette er af stor Betydning for de Foreninger af forskellig Art, der her er Tale om, hvad enten de nu varetager nationale, videnskabelige, erhvervsmæssige, faglige Interesser, eller hvad det nu er. Det gav Anledning til, at man navnlig fra Husmandsorganisationernes Side gennem deres Blade henstillede til Foreningen af danske Landbrugsblade at føre Sagen frem paa ny. Baade for Landboforeninger og for Husmandsforeninger og mange andre Organisationer kan det betyde en Forskel af flere Tusind Kroner om Aaret, om deres Blade behandles, som Tilfældet var indtil 1919, efter samme Tarif som Aviserne, eller om de behandles som nu efter en saa stærkt forhøjet Særtarif for Ugeblade og Tidsskrifter. Forhøjelsen har naturligvis maattet ske for alle Kategorier af Blade, og fra de Blades Side, jeg her omtaler, fra Foreningen af danske Landbrugsblade og fra den store Tidsskriftsforening, har man ikke nogen Sinds hævdet andet overfor Ministrene eller overfor Udvalg her i Rigsdagen, som havde Overvejelser i Gang angaaende Forhøjelser, end at man fandt, at ogsaa den Kategori af Blade, som Talen her er om, maatte følge med. Forhøjelsen har jo været meget betydelig, idet den som anført gik op til flere Hundrede Procent. Men da der saa forud for Aarsskiftet i 1928 blev forhandlet om at gaa den anden Vej, og da ogsaa disse Blade og de paagældende Organisationer var indbudt til en Forhandling i Generaldirektoratet for Postvæsenet, der foregik under Ledelse af den daværende Minister for Postvæsenet, havde man jo haabet, at de Nedsættelser, der skulde ske, i alt Fald i nogen Grad maatte blive foretaget efter de samme Principper, som blev fulgt, da man gik opad.

Men dette blev ingenlunde Tilfældet.